

Καμιά φορά κρίνουμε πράγματα και πράξεις πού ούτε καλά τα γνωρίζουμε, ούτε τις ειδικές συνθήκες ξέρουμε. Με αυτό το φόβο, και αντίστοιχες δόσεις [παιδιούμορ](#), ενίοτε δηκτικού, θα προχωρήσω σε διάφορες κρίσεις. Αφορμή μου έδωσε, η προσγείωση από την πρόσφατη εκ [Φρανκφούρτης](#) επιστροφή.

Ο Γερμανός (;) πιλότος βρόντηξε με βία το A321/200 της Lufthansa στο διάδρομο του «Ελευθέριος Βενιζέλος». Δεν γνωρίζω μήτε τα στοιχειώδη της πιλοτικής Τέχνης, ούτε το τι έπρεπε να αντιμετωπίσει, ο καπετάνιος του δρομολογίου 1278 στη συγκεκριμένη περίπτωση. Οπότε πως να κρίνω; Πλην όμως, μετά από 50 αποπρογειώσεις σε ετήσια βάση, ακόμα και ο αδαής ή αδιάφορος ταξιδιώτης αποκτά κάποια εμπειρία, κάποια συγκριτική δυνατότητα, έστω και πρωτόλεια. Ε, λοιπόν δεν θυμάμαι ποτέ, κάποιον Έλληνα χειριστή να έχει βροντοκοπήσει έτσι το αεροπλάνο. Όσο και να φυσούσε, ότι και να γινόταν.

Οι [καπετανάρες](#) παλιότερα της [«Ολυμπιακής»](#), εκείνες τις λαμπρές μέρες και έναστρες νύχτες του [«Ελληνικού»](#), αλλά και τώρα της Aegean στο τόσο αδιάφορο πλαστικό «Ελ. Βενιζέλος», είναι ματς μορ ντελικέιτ και δεν έχει καθόλου εθνικιστική έπαρση τούτο. Αντικείμενο παρατήρησης είναι. Και είναι περίεργο διότι οι παππούδες των Γερμανών είχαν οργώσει τους ουρανοί της Ευρώπης αφήνοντας με χάρη από τα Stukas και τα Heinkel τα εκρηκτικά και εμπρηστικά φορτία της περήφανης στρατιωτικής βιομηχανίας τους, πάνω στις πόλεις που αργότερα θα κατακτούσαν, βλέπε Πειραιεύς δια να θυμηθούμε τα δικά μας.

Η ακόμα και από εκείνες που κατάφεραν μόνον να ισοπεδώσουν και όχι να κατακτήσουν, όρα Coventry. Για τους λάτρεις της ιστορίας, μάλιστα, λέγεται ότι ο Αδόλφος, μετά την καταστροφή που άφησαν πίσω τους τα σμήνη της Luftwaffe (4.000 κτίρια κατεστραμμένα και 8.000 πολίτες νεκροί), εκείνη την νύκτα της 14ης Νοεμβρίου, του '40, εφηύρε καταχαρούμενος νέο ρήμα, για να περιγράψει την ολική καταστροφή: Coventriren. Τα ρ με

γ για υπέροχη προφορά. Κάτι τέτοια βέβαια, δεν ξεχνιούνται και λίγα χρόνια αργότερα, πάλι 14 ήταν, αλλά Φλεβάρης του '45, οι σύμμαχοι ανταπέδωσαν επί δέκα, αφήνοντας περισσότερους από 80.000 νεκρούς Γερμανούς πολίτες στην αποκαλούμενη και Βενετία του Ελβα. Στη Δρέσδη.

Ενώ λοιπόν οι πρόγονοι των σημερινών Γερμανών έγραφαν τις ιστορίες τους στους αιθέρες, οι παππούδες των σημερινών Ελλήνων το πολύ να ήταν χειριστές γαϊδάρων, άντε και κανάς ριόπτερ πρόγονος να είχε, προπολεμικά, αγγίξει το τεχνολογικό θαύμα του χειρισμού γεωργικού ελκυστήρα. Κι όμως τα εγγόνια τους τα αλφαδιάζουν τα Ερμπας και τα ακουμπούν τόσο πέπουλα στην ασφαλτο, ώστε ούτε που δουλεύουν οι αποσβεστήρες. Όχι σαν τους Γερμανούς που ξετρυπάνε με τα μακφέρσα από τους θόλους, που λέει ο λόγος και οι επιβάτες βγάζουν κήλες στους σπονδύλους τους. Τέλος πάντων, το αναφέρω μόνον δια το περιεργον της υποθέσεως, χωρίς ιχνος εθνικιστικής κορώνας, επαναλαμβάνω.

Μια και ξεκινήσαμε όμως τη σύγκριση και οι κοπέλες μας ήταν, και είναι ευειδέστερες, ευγενικότερες και εξυπηρετικότερες των Αλαμανών συναδέλφων τους. Πάντα για αεροπορικές εταιρείες ο λόγος. Μελαχρινάρες με ματάρες, με νόημα και με έκφραση. Δροσερές σαν τα μελτέμια του Αιγαίου, φλογερές σαν τα μακριά καυτά καλοκαίριαμας, που θα έγραφε και ο William Faulkner. Τα οποία καλοκαίρια μας, φροντίζουμε να τα κάνουμε πιο ζεστά με τους εμπρησμούς των δασών μας. Αλλά αυτό είναι δικό μας θέμα.

Αν, τώρα, θέλουμε να επεκτείνουμε την κουβέντα μας και αλλού, ο Μεγαλέξαντρός μας, έφτασε στα πέρατα του κόσμου με μια φούχτα Μακεδόνες. Ο μουστακάτος ο δικός τους, ο ελαιοχρωματιστής, όλο στο κόντρα τέμπο ήταν με κάτι blitz krieg και τα τοιαύτα, με τον μορφινόμανή αρχηγό της Luftwaffe του, με τα ανίκητα Tiger των Panzerdivision που σχεδίασε ο Φερντινάνδος Porsche, μετά το Volkswagen και πριν τις 356, με τους Πρώσους στρατηγούς του πούχαν πλάκα τα παράσημα και τις σχολές πολέμου, να στέκονται κλαρίνο μπροστά του. Και τι έκαμε;

Ούτε το Στάλιγκραντ δεν πήρε ο δύσμοιρος. Δεν λέω βέβαια. Τα χωριά της Βαλτικής, της Πολωνίας, της Σερβίας και της Ελλάδας μια χαρά τα λεηλατούσαν τα διαλεκτά παιδιά του με τις στολές των Waffen Schutzstaffel. Ακολούθως τα έκαιγαν, χτύπαγαν και κανά βιασμό έτσι για εκτόνωση, ενώ στο φινάλε σακάτευαν τον πληθυσμό με κάποιο ακούραστο MG42 Mauser, και κανείς δεν μπορεί να υπολογίσει πόσα γυναικόπαιδα έστειλαν σε ομαδικούς τάφους. Στα στρατόπεδα εργασίας τους επίσης, οι θάλαμοι αερίων, τα κρεματόρια, τα εκτελεστικά αποσπάσματα, λειτουργούσαν στην εντέλεια. Είναι μαστόρια σε αυτά, οι εν NATO σύμμαχοι και εν Ε.Ε. συμπολίτες μας. Ποιός αμφιβάλλει;

Το Τρίτο Ράιχ, ο εγκλωβισμός των Auschwitz & Alfred Rosenberg, ο εγκλωβισμός (Ρακ) άνωθεν

